

θῶσιν' ἀλλ' ἔδειξαν ἄρα καὶ φρονήματα πατριωτικά, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνδρίαν των, καὶ συντελεστικά εἰς τὴν κοινὴν τοῦ ἔθνους εὐδαιμονίαν, καὶ εἰς διατήρησιν τῆς πολυτίμου ἐλευθερίας τους; ἐπολέμησαν ἄρα οἱ περισσότεροι αὐτῶν κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἡρώων Ἑλβετῶν, πλέον διὰ τῆς πατρίδος τὴν δόξαν, παρὰ διὰ τὴν ἐδικὴν των; ἔδειξαν ὅτι συντρίβουν τὸν τυραννικὸν ζυγὸν, διὰ νὰ κλίνωσι τὸν ἀυγένεατον εἰς τὸν σωτήριον ζυγὸν τῶν νόμων; Φεῦ! πόσον μακρὰν ἦσαν ἀπὸ τὰ τοιαῦτα φρονήματα! ἡ πατρίς λοιπὸν ἐμπιστευθεῖσα εἰς αὐτοὺς τὴν ἀρχηγίαν διὰ πολὺν καιρὸν, ἀγνοοῦσεν, ὅτι ἔτρεφεν ὄφεις φαρμακεροὺς εἰς τὸν κόλπον τῆς πολεμοῦσα τὸν ἐξωτερικὸν ἐχθρὸν τῆς, ἀγνοοῦσεν ὅτι εἶχεν ἐχθροὺς ἐσωτερικοὺς, πολὺ τρομερωτέρους ἀπὸ τὸν πρῶτον καὶ πλέον ἐπικυδύνοους εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς, διὰ τὴν στερέωσιν τῆς ὁποίας ματαίως τόσον καιρὸν ἐπροσπαθοῦσε. Ἀλλὰ ὁ ὕψιστος βραχίον, ὅστις τοσάκις προφανῶς ἐγλύτωσε τὴν δυστυχῆ ταύτην πατρίδα ἀπὸ τοὺς πλέον μεγάλους κινδύνους, καὶ τῶρα θαυμασίως τὴν ἔσωσε, πατάξας ὡς μὲ κεραυνὸς αὐτοὺς τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς τῆς, οἱ ὅποιοι κρυφοὶ μέχρι τινὸς ἐτόλμησαν τελευταῖον νὰ σηκώσουν ἀναισχύντως τὸ προσωπεῖον, καὶ μὲ τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας ἠθέλησαν νὰ συστήσουν τὴν ἀριστοκρατικὴν τυραννίαν τους, κρημνίζοντες τὰ θεμέλια τῶν νόμων, τὴν ἱεράν ὄλου τοῦ ἔθνους παρακαταθήκην. Πλὴν τί τάχα ἐπράξατε; οἱ νόμοι, τοὺς ὁποίους ἠθελήσατε ν' ἀκυρώσητε, διὰ νὰ μὴν ἔχετε κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ στάδιον τῶν παθῶν σας, εἰς τὴν ἀκράτητον ὀρμὴν τῆς φιλαρχίας καὶ φιλοχρηματίας σας, αὐτοὶ τῶρα μάλιστα θέλουν λάβει κύρος μὲ τὴν ἐδικὴν σας δικαίαν τιμωρήσιν. Τρέμετε λοιπὸν ἄθλιοι! οἱ νόμοι ἴσχυσαν τελοσπάντων ἐναντίον σας; σκύφατε τὸν αὐγένα σας ὑποκάτω εἰς αὐτούς; πληρώσατε τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ἀδίκως τὸ ἔθνος ἐδοκίμασεν ἐξ αἰτίας σας; στρέψατε ὀπίσω τὰ πλούτη, τὰ ὁποία ἐκλέψατε ἀπὸ Τριπολιτῶν, ἀπὸ Ναύπλιον, ἀπὸ Κόρινθον καὶ ὅσα ἀκόμη μὲ βίαν καὶ δυναστείας ἠρπάξατε ἀπὸ τῶν ἀδυνάτων. Ναί! ταύτην τὴν ἱκανοποίησιν ἀπαιτεῖ προηγουμένως ἡ δικαιοσύνη, ταύτην ζητεῖ καὶ ἡ φωνὴ ὄλου τοῦ ἔθνους ἀπὸ σᾶς; τὸ περίπλεον μένει εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διοικήσεως, ἢ μᾶλλον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαστῶν, ὅσοι μέλλουν νὰ κρίνουν τὰς πράξεις σας.

Εἴθε ἡ ἐδική σας καταστροφή, νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα διδακτικὸν εἰς ἐκείνους ὅσοι δὲν ἐγνώρισαν ἱκανῶς τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων, εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἀκόμη ἴσως βόσκονται μὲ ματαίως φιλοδοξίας καὶ φιλοπρωτείας ἐλπίδας; καὶ εἰς ἐκείνους τέλος πάντων, ὅσοι ἀπὸ ἀριστοκρατικὰ φρονήματα κυριευμένοι τολμοῦν νὰ σοχάζονται τὰ βελαέτια, τῶν ὁποίων τὰ ὄπλα ἐμπιστεύθη εἰς αὐτοὺς ἡ Διοίκησις, ὡς ἰδιά των κτήματα, ἢ ὡς κληρονομίας πατρικᾶς, καὶ νὰ νέμονται τοὺς καρπούς των ἀσυστόλως, χωρὶς νὰ δείχνουν κανένα λογαριασμὸν εἰς τὴν διοίκησιν.

Ὄχι! ἡ διοίκησις μας δὲν εἶναι πλέον σκιά, ὡς πολλοὶ ἕως τῶρα τὴν ἐνόμιζαν; εἶναι διοίκησις πραγματικὴ, ἰσχυρὰ καὶ ἱκανὴ νὰ παιδεύῃ τοὺς παρανομοῦντας; ἀλλοίμονον εἰς τὸν ὅστις τοῦ λοιποῦ δὲν ἐκπληρῶναι τὰ πρὸς αὐτὴν χρέη ἀκριβῶς; ἀλλοίμονον εἰς τὸν ὅστις ἤθελε φαντασθῆ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ,τι ἡ αὐτογνώμων θέλησις του τὸν ὑπαγορεύει; ὁ καιρὸς τῆς ὀλιγαρχίας, ἢ μᾶλλον τῆς ἀναρχίας, ἐπέρασεν, ἀφ' οὗ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ κορυφαῖοι αὐτῆς κατεστράφησαν; τῶρα ἅλη ἡ δύναμις εἶναι δομένη εἰς τοὺς νόμους, καὶ εἰς τοὺς πιστοὺς φύλακας καὶ ἐκτελεστὰς τῶν νόμων; ἐπειδὴ ὅλοι μας τέλος πάντων ἐπληροφόρηθημεν, ὅτι ὅπου ἰσχύουν οἱ νόμοι, καὶ μάλιστα οἱ δίκαιοι καὶ ἴσοι νόμοι, ἐν εἰρήσῃ ἢ ἰσονομίᾳ ἐκεῖ μόνον ὑπάρχει ἀληθὴς ἐλευθερία. Ἡ ἐλευθερία δὲν εἶναι, ὡς νομίζουσιν οἱ ἀνίθεοι καὶ ἀμαθεῖς, τὸ νὰ κάμῃ καθεὶς ὅ,τι θέλει, ὅ,τι τοῦ ἀρέσει, ἀλλ' ὅ,τι πρέπει νὰ κάμῃ, τουτέστιν ὅ,τι εἶναι σύμφωνον μὲ τοὺς νόμους, μὲ τὸ κοινὸν συμφέρον. Μήτε οἱ Ἑλβετοὶ, μήτε οἱ Ἀμερικανοὶ, μήτε κανὲν ἄλλο ἀπὸ τὰ σημερινὰ ἔθνη, ὅσα ἔλαβαν τὴν αὐτὴν μὲ τὴν ἐδικὴν μας τύχην, ἠθέλαν φθάσει εἰς τοιοῦτον εὐτυχίας βαθμὸν, ἐὰν δὲν ἠθέλαν βάλει εἰς πρᾶξιν τὸν μέγαν τοῦτον κανόνα, τὴν ἰσονομίαν.

Ἡ ἰσονομία ὑποστηρίζει τῶν ἀδυνάτων τὴν ἐλευθερίαν κατὰ τῆς φιλοδοξίας τῶν ἰσχυρῶν; αὕτη ἐμπνέει φρόνημα εἰς τὸν πολὺν ὄχλον μεταβάλλουσα αὐτὸν εἰς λαὸν νουνεχῆ, καὶ χαλινόουσα τὰς ὀρμὰς του καὶ τὸν πρὸς τοὺς δυνατωτέρους φθόνον του, μὲ τοὺς ὁποίους ἀπολαμβάνων τὰ αὐτὰ δικαιώματα ζῆ εἰρηνικά. Μόνη ἡ ἰσονομία εἶναι ἡ ἀσφαλεστάτη φυλακὴ τῆς ἐλευθερίας, καὶ αὕτη μόνη τέλος πάντων γενεᾶ τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν ἀχώριστον αὐτῆς εὐδαιμονίαν.

Τί ἄλλο παρὰ τὴν ἰσονομίαν ἠθέλησαν καὶ οἱ Ἕλληνας νὰ εἰσάξουν μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς τυραννίας καὶ τῆς σύστασιν τῆς προσωρινῆς διοικήσεως των; καὶ τί ἄλλο εἶχον πρὸ ὀφθαλμῶν οἱ νέοι πολέμιοι τῆς διοικήσεως παρὰ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ τοῦ σωτηρίου κανόνος, τῆς ἰσονομίας, ἢ ὁποία δὲν τοὺς ἤρσκα, διότι τοὺς κατέσταιεν ὁμοίους καὶ ἴσους μὲ τοὺς πολίτας, τῶν ὁποίων ἠθέλαν αὐτοὶ νὰ ὑπερέχωσι, διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσι μοναχοῦτων ὅλα τὰ κέρδη; ἀλλ' ἡ καταστροφὴ των ἐπαράστησεν εἰς ὄλον τὸν κόσμον, ὅτι οἱ Ἕλληνας ἤξεύρουσαν νὰ ὑπερασπίζονται τὴν ἰσονομίαν των, γνωρίζουσιν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὑπάρχῃ διοικήσις εἰς τοιαύτην στη-

ριζομένη βᾶσιν, καὶ εἶναι ἔτοιμοι πάντοτε νὰ χύνουν καὶ τὴν τελευταίαν βραδίαν τοῦ αἵματός των διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς. Οἱ Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἀνδρίαν των ἔσυραν ὄλον τοῦ κόσμου τὸν θαυμασμὸν εἰς ἑαυτούς, θέλουν σύρει καὶ μὲ τὴν φιλοτιμίαν των τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸ σέβας αὐτοῦ, καὶ θέλουν δεῖξει, ὅτι ἤξεύρουσαν ὄχι μόνον ν' ἀποκτήσουν ἀλλὰ καὶ νὰ φυλάξουν τὴν ἐλευθερίαν των, καθὼς οἱ Ἑλβετοὶ. Εἰς καθενὸς Ἑλληνοῦ τὴν κεφαλὴν τῶρα (ἐν ἐξαιρέσει μόνον κάποια λοίφανα Ἀριστοκρατῶν) εἶναι τυπωμένη βαθυὰ ἡ ἰδέα, ὅτι τόσον ἀδύνατον εἶναι νὰ ὑπάρχῃ πολιτικῶς χωρὶς διοικήσιν, ὅσον καὶ τὸ νὰ ὑπάρχῃ φυσικῶς χωρὶς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν αἴρα.

Ποῖος δὲν βλέπει, ὅτι ἀφ' ὅσα ἀνωτέρω ἐσυμβούλευεν ὁ Ἑλβετὸς ἐλευθερωτῆς πρὸς τοὺς συμπολίτας του, εὐρίσκειται ἱκανὸν μέρος πραγματικῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας; ἐν ὅμως καὶ πολλὰ ἐκ τούτων τοὺς λείπουν, δὲν εἶναι ἄξιοι κατακρίσεως. Ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι μὲν ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ σχολεῖον τῆς τυραννίας, εἶν' ἀδύνατον νὰ ἔχωσιν ὅλας ἐκεῖνας τὰς αὐστηράς ἀρετάς, καὶ τὰ ἐξευγενισμένα φρονήματα, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν τὴν τελειότητα ἐνὸς ἔθνους, ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἕως προχθὲς ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ φιλοῦν ταῖς ποδιαῖς τῶν μπέηδων καὶ τῶν πασάδων, εἶν' ἀδύνατον ν' ἀπομάθουν διὰ μιᾶς ὅλας τὰς κακὰς συνθελίας, νὰ μὴν θυμιάζουν τοὺς δυνατοὺς, ἢ νὰ μὴν ζητοῦν οὗτοι νὰ θυμιάζωνται ἀπὸ τοὺς ἀδυνάτους; ἀλλ' ὁ φωτισμὸς μαζὶ μὲ τὴν ἐλευθερίαν καθημέραν προβαίνων θέλει ξεπλύνει καὶ ταῦτα τὰ ἐλαττώματά των, καὶ θέλει τοὺς μορφώσει εἰς ἔθνος τέλειον, συγκροτημένον μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ προτερήματα, μὲ τὰ ὁποῖα τὴν σήμερον οἱ Ἑλβετοὶ, καὶ ὅλα τ' ἄλλα ἐλεύθερα ἔθνη κατακοσμοῦνται καὶ διαπρέπουσι.

Σιμὰ τῶν ἄλλων εἰδήσεων, τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς διοικήσεως, εἶναι καὶ ἡ χαροποιὰ αὕτη, ὅτι ἐφθάσε καὶ ἡ τετάρτη δόσις τοῦ ἐθνικοῦ δανείου ἀπὸ Λονδίνου, καὶ ἡ πέμπτη μέλλει ἐντὸς ὀλίγου νὰ φθάσῃ.

ΛΡΙΘ. 12.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἰδρα 12 Ἰανουρίου.

Γράφουν ἀπὸ Σαντορίνης ὅτι ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς ἐτοιμάζει πολλὰ στρατεύματα διὰ τὴν ἐρχομένην δευτέραν ἐκστρατείαν του.

Σήμερον ἐσπέρας ἐφθάσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Ἐνω, ἐπιστρέψατα ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου εἶχε σταλθῆ διὰ νὰ προμηθευθῆ πανιά, σχοινία καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ στόλου, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπέφερε πολλὰ ἐγκαίρως διὰ τὴν ἐτοιμαζομένην θαλάσσιον ἐκστρατείαν.

Σύρα, 8 Ἰανουρίου.

Ἀπὸ πλοῖον λεῖπον ἐκ Ρόδου ἡμέρας 12 σήμερον μανθάνομεν ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἦτο εἰς Μάκρην μὲ τὰ στρατεύματα φορτωμένα, ἔτοιμος νὰ κινήσῃ διὰ Κρήτην, ἢ, ὡς ἦτο κοινὴ γνώμη, διὰ Πελοπόννησον.

13 τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπὸ διάφορα πλοία ἐλθόντα ἐκ Κρήτης ἀνηγγέλη ὅτι τὰ ἐκεῖ μείναντα ὀλίγα φορητὰ Αἰγυπτιακὰ εὐρίσκονται ἤδη ἐτοιμα φορτωμένα καὶ μὲ πολεμφοδία, τὰ ὁποῖα περιμένουν καθημέραν τὸν στόλον ἐκ Ρόδου διὰ νὰ τὰ συνοδεύσῃ εἰς Πελοπόννησον. (ὁ Φ. τοῦ Νόμου)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΠΡΩΜΕΝΩΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Βασίλειον, 7 Δεκεμβρίου. 1824.

Ἐὰν στρέψωμεν τοὺς ὀφθαλμούς μας διὰ νὰ παρατηρήσωμεν τὴν κατάστασιν τοῦ πολιτισμένου κόσμου, διὰ τὸν ὁποῖον αἱ Ἡνωμένα Ἐπικράτεια ἔλαβον πάντοτε μέγα μέρος, θέλομεν ἰδεῖ μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ μερὶς αὐτοῦ (τοῦ κόσμου), ἥτις κατὰ τὸ παρὸν ἀπολαμβάνει βαθεῖαν εἰρήνην. Αἱ μόναι μάχαι, αἱ ὁποῖαι ἤδη ὑφίστανται εἶναι προηγουμένως μὲν ἢ μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐπομένως δὲ ἢ μεταξὺ τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν νέων Διοικήσεων εἰς τοῦτο τὸ δυτικὸν ἡμισφαίριον. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ ταύτας ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ὑπεροχὴν. Αἱ ἐπιτυχίαι καὶ οἱ θρίαμβοι τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν θεωρηθῇ ὁ σχετικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀντιδιαφερομένων μερῶν, σύρου ἀναγκαιῶς τὸν θαυμασμὸν μας, καὶ ἀξίζουσιν κατὰ πάντα λόγον τὴν ἀνευφημίαν μας. Ὅτι δὲ ἔλαβον τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα καὶ σιμὰ τῶν γειτονικῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς ἐνταῦθα, εἶναι πρᾶγμα ἐκτὸς ἀμφιβολίας.

Ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος τὴν σήμερον εἶναι πλήρης ἀπὸ αἰσθήματα εὐνοϊκὰ ὑπὲρ αὐτῆς. Δὲν ἐμποροῦμεν ἄρα νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ κοινὸν αἶσθημα, ἀφοῦ κυριεύσῃ καὶ τὴν καρδίαν τῶν διαφόρων Ἡγεμόνων, ὅσοι κυβερνοῦσι τὸν κόσμον τοῦτον, θέλει τοὺς παρακινήσει εἰς τὸ